

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВЪСТНИКЪ

Издава обикновенно къмъ 1 и 15
отъ всѣкий мѣсець. — Писма, пари и
всѣчко за Вѣстника да се праща до
Градско-Общинското Управление въ Варна.

Цѣната на 24 броя:
за Княжеството 2 лева,
„ други държави 3½ „

За всѣкакви обявления се плаща на
единъ редъ отъ 40 букви за първий пътъ
15 ст., а за слѣдующитѣ по 10 ст.

Българскиятъ народъ има щастието, въ всич-
китѣ жертви отъ народно честолюбие, да намира
неисчерпаеми примѣри въ щедростта на своя
Князь и Августѣйшата му Майка, които не пропу-
щатъ день безъ да го ознаменуватъ въ отечест-
вото ни съ по нѣкое ново благодѣяние. Предъ
такива милостиви сърдца, естествено бѣше и по-
слѣдното наводнение въ Одринско да не остане
незабѣлѣжено и не удостоено съ всичката Царска
щедростъ, за която нашитѣ читатели ще си съ-
ставятъ едно понятие отъ подробноститѣ, които се
срѣщатъ въ слѣдующата ни вчерашна депеша отъ
Сандрово:

„Н. Ц. В. Князьтъ благоволи да подари отъ
собственитѣ си срдѣства двадесетъ хиляди лева
за пострадалитѣ отъ пожарътъ въ Солунъ и отъ
наводнението въ Одрински вилаетъ. Н. Ц. В.
Княгиня Климентина Саксъ-Кобургъ-Готска подари
5000 лева за пострадалитѣ въ Одрински вилаетъ“.

(„Балканска Зора“ отъ 22 т. № 162).

На 12-й текущия Септемврий имѣхъ честь-
та да се представятъ въ Сандрово на Нейно
Царско Височество Княгинята и на Нейно Кра-
левско Височество Херцогинята слѣдующитѣ
офицерски дами отъ мѣстния гарнизонъ:
Господжи: Тошева, Анастасова, Радева, Сев-
вова, Чинтулова, Желебова, Георгиева, Ке-
мянджиева и Калева.

Въ петъкъ, на 14-й того, Негово Царско
Височество Княза благоволи да прислужува
въ Съборната църква на Богослужението,
извършено отъ Негово Високопреосвещенство
Варненски и Преславски Митрополитъ г-на
Симеона. Предъ Църквата бѣше издигната
арка, хубаво окичена, както и навсѣду около
Храма, съ зелена шума и съ знамена: Бъл-
гарски, Баварски и Саксонски, при надписъ:
Благословенъ грядий во име Господне. Множе-
ството бѣше безчисленно, и то не само отъ
православни християни, но и отъ други въ-
роисповѣдания.

Въ сѣбота, на 15-й того, имѣхъ честта
да се представятъ въ Сандрово на НЕЙНО
КРАЛЕВСКО ВИСОЧЕСТВО Амалия Макси-
милянъ Емануель Баварска, Августѣйшата
сестра на ГОСПОДАРЯ-КНЯЗА, г-джа Сте-
фания Кр. Мирска, сжпржгата на Градскиятъ
кметъ, г-нъ Иванъ Драсовъ, Варненскиятъ
Окръженъ Управителъ и г-нъ Градскиятъ кметъ,
г-нъ Кръстю Ив. Мирски.

Въ недѣля преди пладнѣ, на 16-й того
е ималъ честта да се представи въ Сандрово
на Негово Царско Височество Княза, г-нъ
Майоръ Саввовъ, Командира на 4-та (Шум-
ненската) бригада, като е билъ задържанъ
отъ Господаря и за обѣдъ.

Сжщиятъ день, 16-й Септемврий вечерьта,
Варненскиятъ Градско-Общинскиятъ Съвѣтъ, въ ху-
баво окрасената съ Български, Баварски и Сак-
сонски знамена зала на Митницата при При-
станището, имѣ честь да даде отъ страна на
града банкетъ въ честь на Нейно Кралевско Висо-
чество Херцогинята, на който благоволихъ да
прислужтуватъ съ АВГУСТѢЙШАТА ГОС-
ТЕНИКА и Тѣхни Царски Височества Господаря-
Княза и Княгинята-Майка, Принцеса Кле-
ментина Саксъ-Кобургъ-Готска. На банкетата
прислужтувахъ всички по-висши военни и
граждански длъжностни лица, въ това число
и Бригадниятъ командиръ отъ Шуменъ, г-нъ
Майоръ Саввовъ, и мнозина по-лични граж-
дани съ господжитѣ си. Въ края на банкетата
Градскиятъ кметъ произнесе приблизително слѣ-
дующата здравца:

Ваше Кралевско Височество, Височайша Гостенке,

За най-щастливъ се считамъ, като ми се
удава благоприятный случай лично предъ
Вашата Августѣйша Особа да бѣдъ тълкова-
тель на чувствата отъ безпредѣлна радостъ,
любовь и преданность на всички Варненски
жители за голѣмата честь, която Ваше Кра-
левско Височество благоволи да имъ укаже,
като дойде посрѣдъ насъ. Нѣма да бѣде ни-
какъ преувеличено, като исповѣдамъ, че не
сжществува тукъ жива душа, която да не
ощѣнява тая честь, и Вашето пребиванне у

насъ ще се помни и предава отъ родъ въ родъ, толкозъ повече, гдѣто самото Ви желание да се потрудите отъ такъвъ далеченъ пътъ да посѣтите страната, която тъй достойно се управлява отъ Ваший Августѣйшии братъ, нашии възлюбленъ Господарь, е още едно доказателство, че Августѣйшии домъ, отъ който произхожда Спасителя на България, и всички родственни на Негово Царско Височество винаги все тъй ще благоволятъ и обичатъ България, та да можемъ да върваме и се надѣваме, че въ едно недалечно бъдеще ще бжде осъщественъ идеала на Българитѣ и на тѣхний мждъръ и доблестенъ Владѣтель. Позволѣте ми, прочее, Височайша Гостенке, да испия тая чаша за Вашето здравие и дълголетие. Да живѣе НЕЙНО КРАЛЕВСКО ВИСОЧЕСТВО Херцогиня Максимилианъ Емануелъ Баварска! Урра!

Въ отговоръ, Негово Царско Височество Господаря благоволи въ името на Августѣйшата Си сестра, да се обърне къмъ кмета съ една много краснорѣчива и съдържателна рѣчь, съ която изказа радостта, задоволствието и благодарността на Августѣйшата Гостенка къмъ Варненци за направений приемъ, като пи здравица за преуспѣванието на градъ Варна.

По случай на това тържество както улицитѣ, скелята, Митницата, другитѣ общественни и много частни здания, тъй и всичкитѣ находящи се на Пристанището ладни бѣхж блѣскаво освѣтлени, като особено се отличавахж по освѣтлението си тритѣ голѣми градски варки, които нарочно бѣше илюминирало Общинското Управление съ инициалитѣ на Високитѣ скъпи гости, и отъ които варки се пуцахж, при разноцвѣтни бенгалски огнече, ракети презъ всичкото време, докль трая банкетъ и слѣдвахж овацитѣ съ шумни акламации отъ твърдѣ голѣмото множество народъ, който бѣше се стекълъ на Пристанището. Тѣхни Царски Височества благоволихж да се явятъ предъ народа отъ балкона на Митницата, отгдѣто се любувахж при прекрасний морскый видъ на радостното население и слѣдъ живо акламираие изслушахж весели привѣтственната рѣчь на г-на Ивана Обрѣшковъ, Главний учитель на общинскитѣ народни училища въ града, която завърши множеството съ френетически „урра!“ Много сполучлива бѣ и овацията съ факели, направена отъ ученицитѣ при Мажската Гимназия Фердинандъ I.

Въ срѣда, на 19-й того, Високитѣ скъпи гости направихж инкогнито една дълга расходка въ града, като благоволихж да прегле-

даты и строящата се Пожарно-часовна кула въ Градската градина при Общинската зала „Съединение“.

Въ петъкъ, на 21 Септемврѣй, имахж честта да се представятъ на Нейно Кралевско Височество Херцогинята и на Нейно Царско Височество Княгинята - Майка, господжитѣ: Д-ръ Пюскиоллиева, Д-ръ А. Головина, П. Енчева, С. Авгериниди, П. Чакалова, Д. Ряскова и Господжитѣ Р. Кънева, З. Русевичъ, Н. Бѣлчева и В. Попова.

Въ недѣля, на 23-й того, имахж честта да бжджтъ поканени на обѣда на Двореца въ Сандрово: Г-да Окржжний Управитель, Коменданта на Града и г-джа Тошева, Градскый кметъ и Г-джа Мирска, Г-нъ М. Колони, Г-нъ Майоръ Галунскый, Г-нъ и Г-джа Майоръ Анастасовъ, Г-нъ и Г-джа Я. Славчевъ, Г-нъ и Г-джа Д-ръ Пюскиоллиевъ, Г-нъ и Г-джа С. Авгериниди, Г-нъ и Г-джа Неновичъ и Г-нъ Ахмедъ Зюмрюевъ.

СВѢДѢНІЯ

Върху изворнитѣ води, които сж докарани въ гр. Варна за общественитѣ чешми, споредъ първоначалнитѣ технически изучения, направени на 24 Априль 1890 г. отъ Градско-Общинскый инженеръ г-на К. Паназиянъ и отъ Помощника на Градско-Общинскый архитектъ г-на Г. С. Емануиловъ.

No. по редъ	Название на водитѣ	Приближен. височина на изворитѣ надъ морската повърхлина въ метри	Чрезъ колко тѣжи е прибрана водата въ главний каванъ (котелъ)	Една газена тенекя или 17 литри и 595 грамма въ колко секунди получено		Итъи приблизителното количество водата отъ всѣкый изворъ въ една секунда е:		А. всичкитѣ петъ извори даватъ вода приблизително:
				литри	грамма	литри	грамма	
1	„Ташлж-теле“	170	3	а) 14 б) 65 в) —	1	527	Въ една секунда всичко седемъ (7) литри и 620 грамма, или петъ оки и 377 Драма. Споредъ това пре-сѣтаніе, въ едно децимоніе или въ 24 часа докожда въ Варна вода за пичане отъ тѣзи петъ горски извори 658,368 литра, или 513,527 оки.	
2	„Келеръ-дере“	150	1	13	1	353		
3	„Франга-дере“	160	1	10	1	759		
4	„Теке-Караачъ“	160	1	25	—	704		
5	„Соукъ-Суларъ“	160	3	а) 10 б) 40 в) 225	2	277		

И петѣтъ извора се намиратъ при гр. Варна на Сѣверо-истокъ у лозята, расположены въ една дължина около 1800 метра. Всичката вода пде въ града презъ грънчени трѣби (кюнѣи); само за по-новитѣ малки чешми у нѣкои улици е отдѣлена вода чрезъ оловени трѣби, а водата за чешмитѣ въ Държавната болница се проведе т. (1890) г. презъ желѣзни трѣби, доставени отъ Англия.

Водитѣ на „Ташлж-тепе“ и „Соукъ-суларъ“ на мѣстото сж събрани въ първий казанъ съ по три трѣби: На „Ташлж-тепе“ отъ първата трѣба се е напълнила на 24 Априль 1890 тенекията въ 14 секунди, слѣдователно *въ една секунда отъ тая трѣба истича 17,595 : 14 = 1 литръ и 257 грамма вода*; отъ 2-та — въ 65 с. ∴ *17,595 : 65 = 0 л. 270 грамма*. На „Соукъ-суларъ“ 1-та трѣба дава въ секундата 1 л. 759 гр., 2-та 440 гр., а 3-та само 78 гр. За точно пресмѣтване водитѣ, трѣба да станжтъ повече измѣрвания презъ годината, защото лѣтъ всѣкий изворъ дава по-малко вода. При туй, по-преди трѣба да се узнае, да не би нѣкои води да сж се прѣснжли или протекли на друга страна, вмѣсто въ казанитѣ, както е пресѣхнжла 3-та трѣба у „Ташлж-тепе“. На всѣкий случай, споредъ станжлитѣ испитвания на въпроснитѣ петъ извори, които даватъ вода на града отъ много години, нѣма основание да се вѣрва, че ще се намалѣе повече водата. Споредъ туй, ако вземемъ, че гр. Варна брои вече 28,000 жители, идва на душа въ 24 часа у града вода само 658,368 : 28,000 = *23 литра и 512 грамма*. (А най-малкото количество вода само за дневнитѣ нужди на единъ градъ трѣба да е на едно денонощие за всѣкий человекъ: за пиение около 5 литра и за останжлитѣ му домашни нужди около 20 литра, значи въ Варна дневнитѣ извори води едва сж достатѣчни само за личнитѣ потрѣби на жителитѣ на града, а то въ 24 часа трѣба още на града: за банитѣ (хамамитѣ), за поливане ежщнитѣ градини, за чистение водосточитѣ (гервизитѣ) и прочее, всичко *най-малко около 100 литра или 78 оки вода на душа, за което е необходимо да се прибержтъ и докаратъ водитѣ въ града отъ всички други извори въ околността (Максудъ-а, Еникой и други, които води, не сж малки, не извиратъ много надалечъ и сж на достатѣчни височини отъ града, което е голѣмо щастие за Варна, защото не ще сж нужни тукъ, както на нѣкои други градове, милиони левове, а само нѣколко стотинѣ хиляди. — Точна нивелация на дневнитѣ извори на Варна още нѣма, но и отъ туй, което се знае вече, става явно, че водитѣ на Варненскитѣ извори, за да се прибержтъ въ единъ водопроводъ, ще е нужно да се направн само единъ резервуаръ вънъ отъ града подъ *Еникой токадъ* на Сѣверо-западъ отъ Лагеря, гдѣто, като височината е около 75 метра и най-високата частъ на града като е около 40 метра, ще може отъ тоя резервуаръ да се доставя вода за навсжду изъ града. Тоя резервуаръ ще трѣба да бжде отъ таквазъ голѣмина, щото да може да съдържа вода за градскитѣ нужди поне за 24 часа при счупване на нѣкои трѣби; хазнитѣ му да сж на*

два отдѣла, за да не се пресича водата при чистенето или поправяннето една отдѣлъ, а направата на резервуара да бжде вжтрѣ въ земята, за да се държи водата студена и да се направн по-икономически (съ по-тънки и по-низки стѣни), а главно за избѣгване нещастия отъ пукнуване.)

Приблизителната височина

на нѣкои по-главни точки у гр. Варна надъ морската повърхность, споредъ измѣрванията на бивший Градский индженеръ г-на Едвина Вршновский.

No.	Означение на мѣстноститѣ	Височина	
		м.	с.
1	Площта (мегдана) предъ <i>Таш-кюнря</i> отвжтрѣ града	2	—
2	Държавний мостъ надъ Карантинното Управление предъ Гавний складъ	2	15
3	Бившитѣ порти при Старата митница	2	25
4	Бирната фабрика на Касабовъ и Вигчевъ	2	70
5	Зданнето на бившата Парна мелница	3	50
6	Белгийский хамбаръ въ улица <i>Царибродска</i>	4	25
7	Градското зданне въ <i>Цариградска</i> улица подъ чешмата сръщу агенция <i>Лойдъ</i>	3	65
8	Старата баня въ улица <i>Царибродска</i>	4	40
9	Русчукъ-капия	5	60
10	Дюгения на Али Топарлаковъ подъ дървото въ <i>Солунска</i> улица	10	50
11	Моста при бившитѣ Желѣзни порти при фабриката <i>Николи Чорбаджи</i>	10	50
12	Улицата „Набрѣжна“ при <i>Червеный фенеръ</i>	12	—
13	Приморската градина при новий главенъ входъ	16	—
14	Улица „Набрѣжна“ при <i>Ени-куле</i> до новий домъ на <i>Д-ра Василаки</i>	13	—
15	Улицата „Набрѣжна“ при болницъ <i>Парашкева Николау</i>	14	—
16	Градската баня въ улица <i>Св. Климентъ</i>	15	—
17	Улица <i>Преславска</i> при Римокатолическата църква	14	—
18	Улица <i>Солунска</i> при старий домъ на <i>Д-ра Василаки</i>	16	—
19	Улицата <i>св. Атанасъ</i> при външния входъ на храма <i>св. Атанасъ</i>	16	80
20	Улица <i>Преславска</i> при дома на <i>А. Агалиди</i>	16	50
21	Улица <i>Княжеска</i> при дома на <i>Х. Янако-Флори</i> (Държавната Дѣвическа Гимназия)	17	50
22	Улицата при дома на <i>Тоне Петровъ</i> сръщу <i>Приморската градина</i>	18	—
23	Дома на <i>Г. Инглеви</i> при съборната <i>Литинска кула</i> до църквата <i>св. Георги</i>	18	60
24	Площта <i>27 Юлий</i> („Ченгене-пазаръ“)	19	—
25	Площта въ улица <i>Богданова</i> („мусса-мегданъ“)	20	—
26	Банята <i>Шукрибей</i> въ улица <i>Гургулата</i>	20	—
27	Моста отвънъ града надъ <i>Приморската градина</i>	21	50
28	Улица <i>6 Септември</i> при новото зданне на <i>Н. Провадалиевъ</i>	22	—
29	Улица <i>Преславска</i> надъ зданията на <i>П. Яневъ</i>	23	—
30	Улица <i>27 Юлий</i> при Старата Бѣлг. църква	25	—
31	Джамията сръщу дома на <i>Капитанъ де портъ</i> въ улица <i>Думаска</i>	25	—
32	Улица <i>27 Юлий</i> при църквата <i>св. Никола</i>	25	—
33	Южний жгълъ при входа на <i>Градский Свѣтъ</i>	26	—
34	Главний входъ на гимназията <i>Фердинандъ I</i>	29	—
35	Градский часовникъ (Старата кула) отвънъ <i>27, а</i> отвжтрѣ <i>Градината</i> —	28	—
36	Улица <i>Сливница</i> при дома на <i>Х. Левтеровъ</i>	28	—
37	Моста на <i>Х. Стефани</i> отвънъ града въ улица <i>6 Септември</i>	28	50
38	Правителствени домъ надъ <i>Ковчежничеството</i>	29	50
39	Строимата <i>Градска кула</i> при залата „Съединение“	30	—
40	Казармата при входа сръщу <i>Съборната църква</i>	30	—
41	Двора на Съборната църква откъмъ улица <i>Владиславъ</i>	32	—
42	Казармата при затворенъ входъ въ ул. <i>Широтска</i>	30	50
43	Училището <i>св. Методий</i> въ ул. <i>Владиславъ</i>	36	—
44	Шосето предъ входа на <i>Държавната болница</i>	33	75
45	Дома на столаря <i>Мартина</i> сръщу Казармата	35	—
46	Южний жгълъ на новий домъ на <i>П. Юшенлиевъ</i> въ улица <i>Владиславъ</i>	39	—
47	Джамията „ <i>Азизие</i> “ въ Татарската махала (IV уч.)	40	50
48	Старата вѣтърница (въ IV уч.) надъ ул. <i>св. Методий</i>	42	50
49	Градскитѣ касаници въ улица <i>Владиславъ</i> при <i>Татаръ-капия</i>	43	—
50	<i>Илдъзъ Табия</i> надъ улица <i>Раковский</i>	45	—

Нѣкои данни за гр. Варна презъ 1890 г.

Града Варна, старий *Одессусъ*, брои днесъ около 26,000 жители, отъ които четири пети сж християни, най-вече источно-православни, мохамедани — турци, татари и цигани — послѣ арменогригорциани, римокатолици, протестанти и евреи — испански и лѣхски. Споредъ изброяванието населението на Българското Княжество на 1 Януарий 1888 г., пресмѣтнато отъ Статистическото бюро въ София, жителитѣ на гр. Варна сж възлазали тогазъ на 13,731 мъже и 11,525 жени, всичко 25,259 души. Отъ послѣднитѣ три години насамъ населението ще се е значително умножило, и поради постоянно растящото число на преселяющитѣ се въ Варна, особено отъ околнитѣ села, а тъй сжщо отъ вжтрѣшнотѣта на Княжеството и отъ други мѣста на България, най-вече отъ Одринската и отъ Македонскитѣ области. Варна е днесъ, споредъ голѣмината си, четвъртий градъ у Княжеството. (Пловдивъ има ололо 33,000, София около 31,000 и Руссе около 27,000 жителн.) — За Казарма на квартирующитѣ въ Варна войски на 8-й *Приморский* и 20-й *Добруджанский* пѣши полкове служи още все историческата „кжшла“ (направсна презъ 1832—1835 г.) голѣмо двуетажно здание, но нездраво, особено като е ниско и е останжло вече срѣдъ града. За построение нова казарма става дума за мѣстността на Сѣверистокъ отъ града, на поляната, гдѣто е *Лагерь*, подъ лозята Франга-Еникюй. Въ Казармата е приспособенъ единъ апартаментъ на страната къмъ Сѣверъ за *Военний клубъ*, въ доста обширната и хубава зала на който се даватъ змиѣ балове и концерти. — Канцеларитѣ на 8-й *Приморский* полкъ (40)* и на 20-й *Добруджанский* (41) се намиратъ за сега сжщо въ Казармата. — Болници въ града има двѣ: I Една, първокласна *Държавна* (44) за около 250 лѣгла, отъ която отдѣлението за умоповреденитѣ (*психиатрическото*) се помѣщава въ държавното здание „Старата Болница“, *терапевтическото* (за вжтрѣшни болѣсти) — въ дома на г. Ив. Бошковъ, у IV уч., задъ новитѣ здания на г. П. Юшенлиевъ, и *хирургическото* (за външни болѣсти) — въ дома на г. П. Марковъ въ улица „В. Левский“ срѣщу джампята подъ „Градский Свѣтъ“. II Втората болница е *частно благотворително лѣчебно заведение*, направено поддържано съ около 20 лѣгла отъ капиталитѣ на покойний Варненский родолюбецъ *Парашкева Николаевъ*, косто здание се намира въ улица „Парашкева“ предъ улица „Набрѣжна“, недалечъ отъ домоветѣ на г. Д. Тракоглу. — За здание за даване *театрални представления*, концерти и др. т служи новопостроената *Общинска зала* „Съединение“ въ Градската градина срѣщу Правителственний домъ („сарая“), до което здание се направи новъ буфетъ, вмѣсто малкий старий верѣдъ Градината, който биде съборенъ, и задъ която зала се строи сега нова *Пожарно-часовна кула* отъ камъкъ, вмѣсто старата отъ дърво, която е отъ нѣколко време подпирѣна, като грозяща опасностъ и подлѣжаща на събаряние. Канцеларитѣ на *Варненското Окрѣжно*

*) Оскобенитѣ цифри у тая статия показватъ числото на служащитѣ въ всѣко поименувано учреждение.

Управление, (14) заедно съ *Финансовото Отдѣление* (31) и *Окрѣжното Индженерство*, (17) *Горский Инспекторатъ*, (26) *Окрѣжний лѣкаръ*, (2) *Окрѣжний ветеринаръ*, (1) *Училищната Окрѣжна инспекция*, (5) *Градский* (87) и *Околийский* (43) *Началници* се помѣщаватъ въ *Правителственний домъ* (между улицитѣ Преславска, Владиславъ, Пиротска и Шумненска), въ двора на който се намиратъ още *Окрѣжното Ковчезничество*, (8) *Окрѣжний затворъ* и *Полицейский арестъ*. — *Окрѣжната Постоянна Коммиссия* (16) съ *Околийската Земледѣлческо-Сиротска Касса* (4) и *Инджинера на Окрѣжието* се помѣщаватъ въ зданието на г-джа Жозефина Фрайндъ въ „Малка Преславска улица“, подъ дома на г. Антона Недѣлковъ, въ което (здание) засѣдава и *Окрѣжний Свѣтъ*. — *Варненската и Преславска Митрополия* и *Епархиалний Духовенъ Свѣтъ* се помѣщаватъ въ дома на священника Христа Върбановъ, въ улица „Владиславъ“ надъ училището св. Методий. *Окрѣжний Сждъ* и *Нотарията* (46) въ улца „Голѣма Преславска“ у зданието на г-джа Анна П. Каляджи; *Сждбний Приставъ* и *помощницитѣ му* — въ улца „Одессусъ“ задъ Окрѣжний Сждъ въ дома на П. Шпилмантъ; *Клона на Българската Народна Банка* (10) въ новото здание на г. Велика Христовъ срѣщу Окрѣжний Сждъ; *Градскитѣ* (13) и *Околийский* (6) *Мирови сждни* — въ улица „Попова“ въ дома на Бургазлъ Хафузъ ефенди; *Телеграфъ* и *Пощата* (30) въ улица „Малка Преславска“ въ едно отъ зданията на г. Петра Яневъ; *Окрѣжното Воинско Управление* (5) въ улица „Радина“ подъ улица „6 Септемврий“, въ дома на г. Петра Ивановъ; *Кадровата рота* — въ улица „Успѣнска“ въ дома на г-джа София Парусияди; *Паспортното писалнице* и *Карантинното Управление* — на Пристанището при Старата Митница; *Митницата* (47) въ новото държавно здание на самото Пристанище; *Градско-Общинското Управление* (155) въ Общинското здание „Градский Свѣтъ“ на „Преславска площъ“ („Муссалата“), въ което (здание) засѣдава и *Общинский Свѣтъ*; *Градско-Общинската Библиотека* — въ улица „Голѣма Преславска“ въ едно отъ зданията на г. Петра Яневъ; *Полицейскитѣ участци*: I-й — на „Цариградска площъ“ до военното здание, бивше Барутхана, подъ касапницитѣ; II-й — на площъ „27 Юлий“ („Ченгене Пазаръ“); III-й — на „Дунавска площъ“ подъ Джампята въ сжщата улица въ зданието на г. Н. Сотипропула и IV-й — въ линия девета у дома на г. Ради Димитровъ. — *Австро-Унгарското Консулатео* — въ дома на Капелмейстера г. Булхавий, улица „Нишска“; *Германското* — въ дома на учителя г. Емлера, у сжщата улица; *Английското* — въ улица „Богданова“, въ дома на покойний Апостолаки Георгиевъ; *Гръцкото* — срѣщу Английското, въ дома на Х. Янка Георгиевъ; *Белгийското* — въ улица „Дебърска“, въ дома на Тахиръ ефенди; *Италиянското* — въ улица „Св. Марина“ въ собственний домъ на Консула г. Ассарето; *Русското* — въ улица „Преславска“, въ дома на г-джа Ст. Мишайковъ; *Персий-*

ското — въ улица „Витрасова“, въ дома на Консула г. Мави; *Испанското* — въ улица „Набрѣжна“ въ дома на Консула г. Дюрони и *Холландското* — въ сжщата улица, въ собственний домъ на г. Консула г. Василюло. *Агенцитъ на параходитъ Лоудъ и на Гръцкитъ вапори* — въ улица „Цариградска“, а на *Английскитъ* — въ улица „Дѣвня“ у магазинята на г-да Ст. и Д. Паница. — Мѣжквата *Държавна Педагогическа Гимназия Фердинандъ I* (20) се помѣщава въ нарочно построено здание на площъ „Сливница“ („Ибриамъ-а капусу“) сръщу Общинското училищно здание „Св. Кирилъ“, а *Държавната Дѣвическа Гимназия* — въ дома на Х. Янако Флори, въ улица „Княжеска“. За тѣзи учебни заведения, както и за *общинскитъ училища* въ града, се обнародва по-долу особена таблица. — *Числото на молебнитъ домове*: православни 7, армено григориански 1, римокатолический 1, протестанский (методистко-епископаленъ) 1, еврейско-испанский 1, еврейско-лѣхский (въ частна кжща) 1 и 17 джамии. — *Заведения*, въ които се продаватъ *спиртни пития на дребно*, има днесъ въ Варна 230, отъ които 6 първо-, 23 второ- и 201 второразрядни. (Въ 1889 г. имаше 234, отъ които I разр. 4, II разр. 7 и III разр. 223), топтаджии-спиртопродавци 36 (въ 1889 г. имаше 37). Въ Варненското землище има лозя около 20,000 ниви уврата (въскій такъвъ увратъ състои отъ 1000 □ метра). — За сега *улицитъ и площадитъ на града се осветляватъ съ 550 петролейни фенеря*, за поддържане и паление на въскій отъ които се плаща на предприемача по 15 лева и 90 ст. за време отъ 1 Май 1890 г. до 1 Януарий 1891. (Отъ 1 Януарий до 30 Априлъ, за опитъ, фенеритъ се поддържакъ и паликъ отъ Общинското Управление по ступанский начинъ. Въ 1878 г. всичкитъ фенери сж били само 70.) *Керемидчийницитъ*, които до миналата година бѣхъ по-близо до града, на страната къмъ лозята Франга—Еникюй, тая година се премѣстихъ въ мѣстността на „Максудъ-а дереси“, край пѣтя за Шуменъ. — *Поглавни общественни постройки*, направени въ Варна презъ 1890 г. сж: *Синагогата* (на Испанско-еврейската община), *Общинската зала „Съединение“*, (*Протестанский молебенъ домъ* се построи въ 1888 г., градско-общинското училище „св. Наумъ“ до училището „св. Методий“, се построи въ 1889 г.), *Морскитъ бани*, и се разширихъ вътрѣ въ града, *Градската градина* и външната — *Приморската*, която се ограда съ пармакжкъ, урегулира се улица „Набрѣжна“, на която отъ дома на г. Ив. Карловский до „Ени-куле“ се направи слоборъ, урегулира се почти изцѣло улица „Г.-Преславска“, като се постла сжщата съ гранитни кубически (Бандерски) камъни отъ дома на г. А. Агалиди до улица „Цариградска“, при това се отвори хъ съгласно съ утвърдени градский планъ, улицитъ „Царъ Борисъ“, Шипченска, Панагюрска и други, а отчасти и улица „Княжеска“. (Калдаржмитъ въ улица „Владиславъ“ до шосето за Шуменъ—Добричъ и въ улица „Царибродска“ презъ „Русчукъ капусу“ се направи хъ съ мѣстни камъни въ 1888 и 1889 г.)

Първи свѣдѣния

по почнѣното преброявание въ гр. Варна презъ Септемврий 1890 г. (За зданията въ града).

Вида на зданията	Въ кой участкъ сж зданията					Общето число на зданията
	I	II	III	IV	V	
Молебни домове	8	9	10	3	—	30
Училища	4	9	5	3	3	24
Други общественни здания	76	9	19	12	2	118
Частни кжщи за живѣяние	461	1188	865	1104	417	4035
Хотели и ханища	8	6	11	16	—	41
Фурни	10	15	15	10	3	53
Други частни здания: дюгени, магазини и пр.	620	185	395	202	38	1440
Всичко:	1188	1421	1320	1350	463	5741

Статистически свѣдѣния

за училищата въ гр. Варна презъ учебната 1889—1890 г

Вида на училищата	Числото на			Числото на			
	Колко училища	Учителитъ	Ученицитъ	Ученицитъ	Ученицитъ	Всички учаци се	
Мѣжквата Гимназия Фердинандъ I	1	16	—	16	305	—	305
Дѣвическата Държавна Гимназия	1	2	4	6	—	156	156
Другитъ Български училища (първоначалнитъ) безъ Забавачницата	6	11	10	21	527	402	929
Гръцкитъ училища	7	11	12	23	438	664	1102
Арменскитъ	2	4	2	6	156	147	303
Еврейскитъ	2	4	2	6	80	60	140
Турскитъ	9	14	—	14	279	158	437

Въ Варненската Градско-Общинска Библиотека се получаватъ презъ текущата година и сж на разположение на публицата училището на библиотеката (улица Голѣма Преславска у бившето ново кафене на г. П. Яневъ) слѣдующитъ вѣстници и периодически списания отъ:

1. *София*: 1) Държавенъ Вѣстникъ, 2) Периодическо списание на Българското Книжевно дружество, 3) Библиотека „Св. Климентъ“, 4) Юридическо списание, 5) Свобода, 6) Селянинъ, 7) Родолубецъ, 8) Народни Права, 9) Софийский Общинский Вѣстникъ, 10) La Bulgarie 11) Македония, 12) Денница;
- II) *Пловдивъ*: 13) в. Пловдивъ, 14) Балканска Зора, 15) Дума;
- III) *Руссе*: 19) Мнѣние, 17) Славянинъ, 18) Истокъ;
- IV) *Варна*: 19) Варненский Общинский Вѣстникъ V. *Търново*: 20) Трудъ;
- VI. *Шуменъ*: 21) Искра;
- VII. *Видинъ*: 22) Нова България;

- VIII. *Сливенъ*: 23) Свѣтникъ;
- IX. *Самоковъ*: 24) Домашенъ Приятель;
- X. *Свищовъ*: 25) Промышленность;
- X. *Ямболъ*: 26) Преводна Сѣдебна Библиотека
- XI. *Орѣхово*: 27) Гражданинъ;
- XII. *Казанлъкъ*: 28) Литературно Научно списание;
- XIII. *С. Петербургъ*: 29) Сѣверный Вѣстникъ, 30) Вѣстникъ Европы, 31) Трудъ, 32) Живописное Обозрѣние, 33) Всемирная Иллюстрация, 34) Нива, 35) Судебная газета;
- XV. *Москва*: 36) Юридический Вѣстникъ, 37) Ремесленная газета;
- XVI. *Одесса*: 38) Вѣдомости Одесскаго Городскаго Общественаго Управления,
- XVII. *Вѣлградъ*: 39) Београдске Општинске новине;
- XVIII. *Букурещъ*: 40) Vointa Nationala, 41) Bucarest, 42) Monitorul Comunal;
- XIX. *Парижъ*: 43) L' Illustration 44) Journal des economistes, 45) Nouveau Journal Financier, 46) La grande encyclopedie, отъ която сѣ получени до сега IX тома, отъ по 1200 страници, до думата Ceratosoma);
- XX. *Римъ*: 47) Revue internationale;
- XXI. *Брюкселъ*: 48) Revue de droit internationale et de legislation comparee;
- XXII. *Будапеща*: 49) La Revue d' orient;
- XXIII. *Болония*: 50) Le perroquet;
- XXIV. *Лондонъ*: 51) Le Naiasdan, Френско арменски вѣстникъ.

Въ библиотеката по настоящемъ, се намиратъ 1599 екз. разни книги, освѣтъ които има порѣчани и се очакватъ още други екз. разни съчинения.

СМѢТКА

за стойността на калдарѣма, направенъ съ Бандермски камъни въ Варна презъ т. (1890) г. въ улица „Преславска“ отъ хотелъ „Константинополь“ до дома на Ив. Гиневъ.

	лева	ст.
Доставено чрезъ търгъ 67,164 парчета камъни, всеко парче по 24 $\frac{1}{2}$ ст. =	16,287	—27
Направено калдарѣмъ 1515·73 квадратни метра съ търгъ по 54 ст.	818	—49
Направенъ калдарѣмъ по ступанекий начинъ 440 кв. м., смѣтнато сѣщо по 54 ст.	237	—60
Доставени пѣськъ за всекий квадрат. метръ срѣдне една кола по 30 ст.	586	—72
Всичко изживено за 1955·73 кв. м.	17,930	—08

И тъй единъ квадратенъ метръ съ камънитѣ, пѣська и работата е сторилъ 9 лева и 16 стотинки.

Забѣлѣж. Единъ квадратенъ метръ калдарѣмъ въ Варна съ прости мѣстни ломени (некубически) камъни излазя приблизително на около 1 $\frac{1}{2}$ лева за камъка, пѣська и направата.

Още една дума за името на града Варна.

Въ брой 15-й на *Варненский Общинский Вѣстникъ* отъ 12 Юлий 1889 г. обнародвахме съ нѣкои забѣлѣжки намѣреный въ Варна на 23 Мартъ 1851 г. въ терена на дома No. 801 у II-й градскый участкъ исторический паметникъ за града ни, отъ който се доказва, че днешня Варна лѣжи върху старый градъ Одессуъ. Тоя паметникъ обнародвахме всецѣло (на латински и на грѣцки) въ книжка XXXIV на „Периодическото Списание на Книжковногo Дружество“. (Вижъ на страница 483 у същата книжка.) Намираме за неизлишно да дадемъ мѣсто отново въ настоящий брой на *Вѣстника* на превода на означений паметникъ, преди да пристѣпимъ на думата си. Ето тоя преводъ:

Подъ Императора Цезаря Тита Аелиусъ Адрианъ Антонина Благочестивий, великий първосвещеникъ, баща на Отечеството, града Одессуъ (*civitas Odessitanorum*) донара водата презъ единъ новъ водопроводъ (*aqueduc*), благодарение на предвидливый Витрасий Поллионъ, Намѣстникъ и военачалникъ.

Извѣстно е на читателитѣ отъ всеобщата история, че Римскый императоръ Антонинъ (Antoninus Pius, усиновений отъ императора Адриана), е царувалъ отъ 138 до 161 г. слѣдъ Рождество Христово, който живѣлъ скромно, поддържалъ ученитѣ и при който Римската държава прекарала въ благосъстояние и миръ.

Както казва и профессоръ К. Иречекъ въ своитѣ скъпи за народа ни съчинения (*Историята на България и Плувания по Българско*), вече всички признаватъ, че днешний градъ Варна лѣжи върху развалинитѣ на старий градъ Одессуъ.

При всичко туй, когато сѣ дошли Българитѣ въ тѣзи мѣста, града Варна не е билъ на днешнето си

ТАБЛИЦА за раждаемата и смертността презъ 1889 г. на Варненската Градска Община въ сравнение съ съседната селска Джаферлийска Община.

№ по редъ	Име на пуштовегъ	Колко къщи		Колко жители		Родени		Умрѣли	
		Мажски	Женски	Всичко	Всичко	На хиляда се пада	Всичко	На хиляда се пада	Всичко
1	Джаферли	260	282	542	1833	21	916	60	16
2	Калмонтово	398	363	761	3748	62	1621	03	103
3	Кестирчъ	375	329	704	2028	40	1521	03	103
4	Еникюй	154	146	300	1240	—	310	—	—
Всичко Джаферл. община		1187	1120	2307	8737	71	4318	20	20
А. гр. Варна		13,731	11,525	25,256	75,295	29	—	—	—

мѣсто, а нѣгдѣ другагдѣ, въ околността на града *Одессусъ*. Много съжеляваме, гдѣто не можемъ да си припомнимъ, кой старъ турчинъ отъ Варна преди нѣколко години бѣше ни казалъ въ единъ случайно заведенъ разговоръ за града, че старата Варна се намирала на горѣ отъ езерото, въ мѣстността къмъ селата *Галата - Дерекъой*, въ посоката сръщу *Желъзопътната станция*. Не по-малко скърбимъ, гдѣто не ни е било възможно да идемъ до сега сами да обиколимъ всичкитѣ мѣста на градското землеще къмъ поименуваниѣ мѣста, нито пъкъ да чуемъ, да сж били тѣ изслѣдвани всестранно отъ нѣкого, който борави съ археология, както, на пр. сж обиходени мѣстноститѣ къмъ селото *Екрени* (старий градъ *Кручи-Стине*): *Кестричъ* (старото *Castrici*), недалечъ отъ което село се намира откъртений отъ баиря „*Хачука*“ *Аладжа-мнѣстуръ*, гдѣто и сега си личатъ живитѣ краски на двѣ християнски икони съ кирилски надписи, надъ който баиръ отъ къмъ с. *Джаферлии* сж наричаниѣ отъ тамошнитѣ Тагаузи: *Ячюва поляна*, *Латини*, *Казанъ*, *Пърла* и *Перчелми*, и гдѣто билъ се събуждалъ веднѣжъ презъ всѣка година *Иримъ-попъ*, излазялъ и попитвалъ първото лице, което сръщне „Има ли още на Хачуката (тагаузитѣ казватъ *Хачукада*) пѣрти, за да се кара конъ; кравитѣ тежатъ ли се и жемитѣ раждатъ ли?“ на постоянно утвърдителний отговоръ на което питанье *Римъ-папа* казвалъ: „още има време,“ слѣдъ което си затварялъ очитѣ и се изгубвалъ пакъ, което винаги, споредъ разказаното намъ предание, щѣлъ „*Иримъ-попъ*“ да повтаря, доклѣ единъ день се искорѣнела гората отъ всичката мѣстность и се обърняла на поле. Но на думата си. *Шафарикъ* пише (виждъ у руский преводъ на „Славянския древности“ отъ 1848 г. томъ II, книга I, стр. 163): Слѣдъ смъртъта на *Кубрата*, който билъ въ мирни сношения съ императора Ираклия, петѣтъ му синове почнѣли да се препиратъ помежду си за върховната власть (то е било около 660 — 688 слѣдъ Р. Хр.) Третий отъ тѣхъ, *Аспарухъ*, като оставилъ *Сѣверната* си родина, преминѣлъ Дяспръ, приближилъ се къмъ предѣлитѣ на Византийската империя и се заселилъ между Седмиградскитѣ Алпи и Дунава въ областъта наречена онклосъ (жнгълъ, жгълъ). Когато Българитѣ, желающецъ да покорятъ Мизия (днешния сѣверна България) почнѣли отъ тамъ да нахлуватъ въ нея, императоръ Константинъ Погогато излѣзълъ сръщу тѣхъ въ 678 г., но рѣшително въ нищо не сполучилъ, а само ги потеглилъ слѣдъ себе си презъ Дунава.

Още въ сжщата година Българитѣ влѣзли въ Мизия и преди всичко завладѣли околността на *Варна*, послѣ превзели цѣла Мизия, която е била заселена съ Славяни и крѣпко се утвърдили въ нея. А въ книгата „Чтенія по Исторіи Славянъ“, съставена по „ученымъ трудамъ Славистовъ“ отъ *Е. де Витте* (Кювно, 1886) четемъ: *Въ 657 г. Императоръ Константинъ II предприелъ походъ въ „Славиния“, т. е. въ Мизия и покорилъ поселенитѣ тамъ Славяни . . .“*

Туй много забѣлжително събитие Византийскитѣ лѣтописи предаватъ ни въ слѣдующитѣ изражения „Българитѣ като минѣли Дунава, близо до града Варна, който се намира въ недалечно разстояние отъ Одисъ (*Varna urbs, Odesso vicina*). проникнали въ самото сърдце на тая земя; тукъ намѣрили тѣ, че тая страна е добръ оградена отзадъ съ рѣката Дунавъ, а отпредъ отъ двѣтъ страни съ клисули и съ Понтийското (Черно, прев.) море; и тѣй, като покорили *седемѣтъ славянски племена* (едното се наричало *Сѣверяни*),“ които живѣли въ нея, опредѣлили тѣмъ мѣста за живѣянце по самата граница на *Аварскитѣ* владѣния, а на *Себеритѣ* на истокъ отъ *Берегавската* клисура. *Theophan. p. 299, Anastas. p. 114, Nicephor. Patr. p. 22, Striter II, 508—509*. *Берегавска* (Брѣговска?) клисура ще се е наричала, споредъ *Шафарика*, (т. II. кн. I, стр. 265) тѣснината, която се намира на пътя отъ Варна за *Анхпалъ*, т. е. прохода отъ *Провадия* за *Айтосъ*, която клисура се казва сега *Чемгелъ* или *Наджръ-Дервентъ*, или прохода отъ *Шуменъ* за *Карнобатъ* (*Карновъ*), сегашний *Воазъ*, близо до селото *Чалжкавакъ*. По тѣзи жилища на Българскитѣ славяни може да се заключава, че между седемѣтъ горѣпоменѣти поколѣния сж принадлежвали, между друго, и *Бодричитѣ* (отъ думата *бодъръ*, *буденъ*?), а за послѣднитѣ ето що пише *Е. де Витте* въ нейното цитирано по-горѣ списание: „Въ началото на историческии си животъ Балтийскитѣ славяни се дѣлили на нѣколко племена или колѣна: *Вагри*, *Полабци*, *Глиняни* . . . и *Варни*, които всички племена съставлявали съюза *Бодричи* (стр. 8).“ Но историята знае, освѣнъ Балтийскитѣ *Бодричи* и *Южни Бодричи*, клонъ отъ *Славянскитѣ* *българи*, които сж живѣли на сѣверъ отъ Дунава, както ще видимъ по-надолу.

Въ Сѣверна Германия, у *Мекленбургъ*, има и днесъ една рѣка, която се нарича *Варне* или *Варновъ* (*уMeurgs Hand-Lexikon, Warne-Warnow*), името на която *I. Pergolf* въ *Ческий Научний Словникъ* отъ 1860 г. (Виждъ статията *Vodrei — Vodrici*, на стр. 757—770) искарева отъ *varn, vrap, havrap* (*варн, врап, гарванъ, Гавраново, Враново, Варново*), на горнето набрѣжие на която рѣка, *Врана* или *Вранова*, сега *Варновъ*, пише *Шафарикъ* (*Славянския древности*, т. II, стр. 152) сж живѣли *сѣвернитѣ Врани*, наричани още *Врановци*, *Враневци*, които сж били единъ клонъ отъ вишепоменѣтото славянско племе *Бодричи* (сѣга поимѣчени), които славяни *Адамъ Бременскій* нарича *Warnahi* и *Warnaci*, *Хелмондъ Warnavi*, а въ грамотата на папа *Урбана* (1185) земята на тѣзи Балтийски славяни се нарича *Warnove*, въ оная пъкъ на папа *Климентъ* (1189) *Warnouve*, а въ друга една (1222) *Warnave*, „за жилищата на които има“, пише *Шафарикъ*, „препирня, като обикновенно мислятъ, че собствено името на предшнитѣ *Варани*, въ земята на които се заселили, преминѣло на тѣхъ“. „Впрочемъ, може би,“ продължава *Шафарикъ*, „туй название да е самостоятелно, произлѣзло отъ рѣката

* Виждъ картата „Теченіе всемірной исторіи“, *Соколовскій* 1889.

Врана, Вранава или отъ полето Враново, което име Полабцитѣ сж произнасяли съ престановка на слога, Варневици, Врановици, точно както Българитѣ своето Варна, Русското Варнава, рѣка въ Тамбовската губерния, Темниковский окръгъ, която се влива от дѣсно въ Мокша, Варновичи, село у Куронската губерния, Динабургский окръгъ. Ако сждимъ по земеписнитѣ признаци, привождани въ упоменжитѣ грамоти, най-вѣроятнo е жилищатата на Врановцитѣ да полагаме около Врана до самата рѣка Елда, въ срѣдата между Бодричитѣ, Кишанитѣ и Глиннитѣ. Градоветѣ имъ: Маликовъ (Malchow), Враново (Wagnou), Верле или Барле, иначе Вурле и т. н. Въ великото херцогство Мекленбургъ-Шверинъ (Звѣринъ) има сжщо единъ градъ съ около 6000 жители, който се казва Варенъ (Wagen или Варновъ, Wagnow). Впрочемъ, подъ име Варенъ има още повече отъ 20 населени пунктове въ Франция (Varennas) и въ Съединенитѣ държави (Wagen), и единъ такъвъ пунктъ подъ име Варена (Varena) има при градъ Комъ (Côme) въ Италия. Отъ сѣвернитѣ Враневци или Варневици трѣба да отличаваме южнитѣ Бодърци, които Шафарикъ уцитираната книга (стр. 208) нарича иначе источни Бодричи, Бодърци, и които сж били клонъ отъ Българскитѣ славяни въ южна Унгрия (Унгария) които сж живѣли при сливането на рѣката Тисса и Дунавъ, въ Бодроцкото окръжие, както и въ горня Унгрия, на р. Бодрогъ, въ Земплинското окръжие. (Извѣстно е на читателитѣ, гдѣто и днесъ живѣятъ въ Унгрия у Банатъ (Темешварското окръжие) около 30,000 българи, които сж католици, въ градоветѣ Винга, Бодрокъ-Керестуръ и другадѣ, повечето отъ които били преселени тамъ отъ малка Влахия презъ 1739 г.)

За тѣзи български славяни (южнитѣ Бодърци) четемъ въ цитирания *Ческий Научный Словникъ* (стр. 760), че тѣ сж „живѣли на сѣверъ отъ Дунава отъ вливането на р. Драва презъ сегашнитѣ Бачко и Банатъ чакъ до родственитѣ имъ *Сѣверяни* (въ Влахия), на югъ отъ р. сѣрбска Морава къмъ р. Тимокъ, като били прѣснжти и въ Источна задунавска България (сегашна Унгария) на р. Бодрокъ и Бодрочка. Тукъ ще е мѣстото му да поменемъ, гдѣто и днесъ при градъ Тренчинъ (Trencsen) въ Унгария има единъ градецъ, който се казва Варна (Wagna, иначе Wagn). Отъ всичко до тукъ се види, на колко мѣста е имало славяни *Варни*, *Варневици* или *Врановици*. Интересно е още, гдѣто има днесъ много села въ Варненското окръжие съ окончание на: Дѣвна, Кривна, Равна и др., което ни даде поводъ да кажемъ, че Варна може да произходи отъ *варъ*, като земята тукъ е варовита (варна, керечна). Въ заключение, да кажемъ и туй, гдѣто има още нѣкои населени мѣста съ името на нашия градъ, и у Съединенитѣ държави въ Сѣверна Америка: Varna (и Illinois), Varnes Station (у Аркансасъ) и Varnerville (у Небраска) и, най-сетнѣ, Varna (у Онтарио) и Wagnosk (у Коломбрия въ Брит. Америка).

† На 15-ий того се поминж изненадѣно отъ болѣстѣта Vitium cordi и на 17-ий с. м. се погребя съ приличнитѣ на архиерей почести грѣцкый владика въ Варна високопросвещенный ГРИГОРИЙ. Вѣчна му память!

— Търгове въ Варн. Град.-Общин. Управление:

1) На 15 идущий мѣсець Октомврий часа по 3 слѣдъ пладнѣ, ще се произведе публиченъ търгъ за продаване градскитѣ мѣста отъ вѣнъ Татаръ. капия край шосето, водяще за Добричъ, означени въ плана подъ кв. V No. No. 3, 5, 7 и 9 и кв. VI No. 3 и 5.

Переторжка на слѣдующий день, 16 Октомврий часа отъ 3 до 4 1/2.

2) На 12 идущий мѣсець Октомврий часа по 3 слѣдъ пладнѣ ще се продаватъ градскитѣ мѣста при Градската крайморска градина, означени въ плана подъ кв. II б букви В Д Е и Ж. всички отъ по 310 метра.

Переторжка на слѣдующий день, 13 Октомврий слѣдъ пладнѣ часа отъ 3 до 4 1/2.

3) На 17-ий идущий мѣсець Октомврий ще се продава градското мѣсто, означено въ плана подъ N-о 33 състояще се отъ 471 кв. метара.

Переторжка на слѣдующий день, 18-ий Октомврий часа по 3 слѣдъ пладнѣ.

4) На 19-ий сжщий ще се продаватъ градскитѣ мѣста, лѣжащи при Илджъзъ-табия означени въ плана подъ N-о. N-о. 25 и 27, състоящи се отъ по 160 кв. метра.

Переторжка на слѣдующий день, 20-ий Октомврий часа отъ 3 до 4 1/2 слѣдъ пладнѣ.

19-ий ПѢШИ ШУМЕНСКИЙ ПОЛКЪ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 2950.

19 пѣший Шуменский полкъ, на основанне закона за публичнитѣ търгове чл. 3, чрѣзъ настоящето обявлява на интересующитѣ се лица, че на 10-ий Октомврий т. г. въ 9 часа прѣдъ обѣдъ се назначава търгъ, въ хозяйственната Канцелария на Полка въ Гр. Шуменъ за доставяние на Полка лчемикъ съ явна конкуренция за врѣме отъ 1-ий Ноемврий настоящата одина до 1-ий Октомврий идущата година.

Прѣдприятието възлиза на 4885 лева 70 стотинки. Залогъ се иска 244 лева 25 стотинки.

Търга ще се произведе точно и съобразно съ обявлението на Полка подъ No 1955 отъ 2-ий Юлий т. г. обявено въ броеветѣ оа Държавенъ Вѣстникъ No. No154 155 и 156 с. г.

Командующий 19 Пѣши Шуменский Полкъ

Майоръ Витановъ

Завѣдующий Домакинството Майоръ Николовъ

Дѣловодителъ Поповъ